

til Nød have, hvad jeg skal bruge til mine Heste, men jeg har ikke en Kærne til Brug i Svinestalden og ikke en Kærne til mit Kreaturhold paa ca. 300 Stykker. I Tilfælde af daarlig Høst er det givet, at jeg vil komme i den største Forlegenhed. Ganske vist kan jeg trøste mig ved, at jeg kommer ikke under de 16 hkg pr. Hest, som er normeret, men det er ganske umuligt paa vor Jord at gennemføre Dyrkningen med et saa ringe Kornkvantum til Hestehold, det ligger langt under det, vi er vant til. Til Sammenligning vil jeg gerne tage et Jordbrug, hvis Jordbrugs-skyld ikke som mit er 430,000 Kr., men Hundredeparten deraf. Lad os dividere med 100 alle Vegne, Jordskylden er altsaa 4,300 Kr. Høsten er Hundredeparten af min, altsaa $44\frac{1}{2}$ Tønde Korn, det paagældende Jordbrug skal bruge til Saasæd 4 Tønder, hvor jeg bruger omtrent 400, og det skal levere 7, til Rest til Disposition for den paagældende Jordbruger bliver $33\frac{1}{2}$ Tønde Korn. I et saadant Jordbrug holdes der — jeg ved ikke hvor mange Kreaturer, 5—6 Stykker er det vel højt at regne. Der vil saaledes ved saa stort et Hold være 5—6 hkg til hvert Kreatur, medens jeg til mine Kreaturer ikke har en Kærne. Dette er Forholdet. Det er ganske rigtigt, at ved den nugældende Kornlov blev de mindre Jordbrugere gaaet for nær, det var for Resten ganske utilsigtet, ingen havde det til Hensigt, men jeg erkender, at den Virkning har det haft. Men i Aar bliver det unægtelig de større Jordbrugere, som i høj Grad bliver gaaet for nær, og jeg nærer den Overbevisning, at en Ordning som den her planlagte vil slaa uforholdsmæssigt meget i Stykker indenfor de større Jordbrug. Og her vil jeg gerne pege paa, at de større Jordbrug efter min Mening har haft deres Eksistensberettigelse som Leverandører af ikke ringe Dele af det Korn, vi i disse Tider har haft den allerstærkeste Brug for. Jeg haaber, det maa lykkes at ændre dette Forhold, jeg haaber i Forbindelse dermed, at man vil holde sig for Øje, at det er de større Jordbrug, som under de foreliggende Omstændigheder kommer til at trænge meget haardt til at tages under Armene med Hensyn til Adgangen til at faa Korn, hvad enten de nu faar Adgang til at købe af de mindre Jordbrug eller en Førstehaandsadgang til det Affald, som en rigelig Kornudskrivning vil give, eller hvilke Midler der nu kan benyttes for at raade Bod paa deres Foderbehov. Først og fremmest haaber jeg, at det maa lykkes at finde Ud-

veje til at nedskrive den Ligning, som nu er tiltænkt de større Jordbrugere, thi det overvejende Antal af disse kan ved en normal Høst ikke bære den. At Forholdene ændrer sig betydeligt, hvis vi faar over normal Høst, er en helt anden Side af Sagen.

Som Deltager i de Forhandlinger, der har været førte med Norge angaaende Leveringen af Salpeter derfra mod en Modydelse af Korn herfra, maa jeg beklage, at man under Behandlingen af den foreliggende Sag ikke har ment at kunne stille til Raadighed for den højtærede Indenrigsminister det Kvantum Korn, han ønskede at disponere over i det paagældende Vareudvekslingsøjemed. Jeg ønsker her at betone, at det er min Overbevisning, at man i Tilfælde af, at man under en behørig Form havde ladet Foldudbytten have Indflydelse paa det udskrivne Kvantum, uden Betænkning kunde være gaaet ind derpaa. De Udtalelser, der er faldet under Behandlingen, betager mig Haabet om, at det skulde lykkes nu at faa ændret de paagældende Forhold. Det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Olufsen) mente det umuligt paa dette sene Tidspunkt at gaa over til et andet Grundlag, og jeg skal ikke bestride Rigtigheden af denne det ærede Medlems Formodning. Det nu valgte Udskrivningsgrundlag kommer vi vel altsaa neppe bort fra, men jeg tror, at det ved Valget af et andet Grundlag havde været muligt at stille til den højtærede Ministers Raadighed et Kornkvantum svarende til, hvad han ønskede at disponere over til skandinavisk Vareudveksling. Jeg kunde tænke mig, at man i det andet høje Ting ved Behandling af det paagældende Spørgsmaal i nogen Maade har ladet sig paavirke af den Stemning, der er tilvejebragt ved den Dom, der er blevet fældet i et norsk Blad om vor Stilling som Leverandør af Korn til Norge. Jeg mener, at den paagældende Dom er baade ensidig og ganske uretfærdig, og jeg ønsker ganske kort at begrundede denne min Anskuelse. Kritikken er jo rejst, fordi vi, efter at der fra norsk Side var forlangt 55 Kr. pr. 100 kg Salpeter, forlangte en tilsvarende Pris for vort Korn. Den højtærede Indenrigsminister har, da vi behandlede den paagældende Vareudvekslingslov, gjort Rede for, at før Krigen var Prisen paa norsk Salpeter i norsk Havn og Prisen paa Byg i dansk Havn den samme. Der er ikke det mindste at sige til, at vi saa i al Almindelighed kræver dette Forhold opretholdt, og end mindre naturligtvis, naar det